

กษัตริย์เยโรโบอัมทรงคิดว่า “ในสถานการณ์เช่นนี้อาณาจักรจะต้องกลับไปสวมมงกุฎดีต่อราชวงศ์ดาวิด ถ้าประชาชนนี้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อถวายเครื่องบูชาในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาจะเปลี่ยนใจกลับไปจงรักภักดีต่อเจ้านายของเขา คือเยโรโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ แล้วจะฆ่าเรา” กษัตริย์จึงทรงปรึกษากับข้าราชการบริหาร และทรงสร้างรูปโคทองคำขึ้นสองตัว ทรงประกาศแก่ประชาชนว่า “ท่านทั้งหลายไม่ต้องเดินทางขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มอีกแล้ว ชาวอิสราเอลทั้งหลาย นี่คือพระเจ้าของท่าน ผู้ทรงนำท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์” กษัตริย์เยโรโบอัมทรงประดิษฐานรูปโคทองคำตัวหนึ่งไว้ที่เมืองเบธเอล และอีกตัวหนึ่งไว้ที่เมืองดาน การกระทำเช่นนี้เป็นเหตุให้ประชาชนทำบาป เขาเดินทางไปนมัสการรูปโคทองคำทั้งที่เมืองเบธเอลและที่เมืองดาน พระองค์ทรงสร้างสักการสถานไว้บนที่สูง และทรงแต่งตั้งสมณะจากตระกูลต่างๆ ซึ่งไม่ใช่ลูกหลานของเลวี กษัตริย์เยโรโบอัมยังทรงกำหนดวันฉลองในวันที่สิบห้าเดือนแปด เหมือนงานฉลองในเผ่ายูดาห์ เมื่อพระองค์ทรงถวายเครื่องบูชาแก่รูปโคทองคำที่ทรงสร้างขึ้นที่เมืองเบธเอล พระองค์ทรงขึ้นบนพระแท่นถวายด้วยพระองค์เอง และพระองค์ยังทรงแต่งตั้งสมณะจากสักการสถานที่ยังสร้างขึ้นในที่สูงมาปฏิบัติหน้าที่ที่เมืองเบธเอลด้วย...

การกระทำดังนี้เป็นบาปของราชวงศ์เยโรโบอัม เป็นบาปที่นำหายนะมาทำลายล้างราชวงศ์ให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดิน

สัปดาห์ที่ 5

เทศกาลธรรมดา

สดด 106:6-7ก, 19-20,

21-22

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 4

พระวรสาร

มก 8:1-10

ครั้งนั้น ประชาชนจำนวนมากชุมนุมกันอีก และไม่มีอะไรกิน พระองค์จึงเรียกบรรดาศิษย์เข้ามา ตรัสกับเขาว่า “เราสงสารประชาชนเพราะเขาอยู่กับเรามาสามวันแล้ว และเวลานี้ไม่มีอะไรกิน ถ้าเราให้เขากลับบ้านโดยไม่ได้อะไร เขาจะหมดเรี่ยวแรงขณะเดินทาง เพราะมีหลายคนเดินทางมาจากทั่วโลก” บรรดาศิษย์จึงทูลตอบว่า “ใครจะหาอาหารในที่เปลี่ยวเช่นนี้มาให้คนเหล่านี้กินจนอิ่มได้” พระองค์ตรัสถามว่า “ท่านมีขนมปังกี่ก้อน” เขาทูลว่า “เจ็ดก้อน” พระองค์ทรงสั่งให้ประชาชนนั่งลงบนพื้นดิน ทรงหยิบขนมปังเจ็ดก้อนนั้น ตรัสขอบพระคุณพระเจ้า แล้วทรงบิขนมปัง ประทานให้บรรดาศิษย์ไปแจกจ่าย เขาก็แจกจ่ายขนมปังให้ประชาชน เขายังมีปลาตัวเล็กๆ อยู่บ้าง พระองค์ทรงกล่าวถวายพระพรพระเจ้า ทรงสั่งให้แจกจ่ายปลาเช่นเดียวกัน ทุกคนกินจนอิ่ม และยังเก็บเศษที่เหลือได้อีกเจ็ดตะกร้า ผู้ที่กินขนมปังและปลามีประมาณสี่พันคน พระองค์ทรงส่งเขากลับไป แล้วพระองค์เสด็จลงเรือพร้อมกับบรรดาศิษย์ไปยังบริเวณเมืองดาลมานาธาทันที



ข้อคิด

พระเยซูเจ้าได้ทรงทวีขนมปังเจ็ดก้อนและปลาเล็กๆ และยังเก็บเศษที่เหลือได้เจ็ดตะกร้า อัครรยในครั้งนี้อย่างที่พระองค์ได้ตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “เราสงสารประชาชน เพราะเขาอยู่กับเรามาสามวันแล้ว และเวลานี้ไม่มีอะไรกิน” ปัจจุบันนี้พระองค์ก็ยังเลี้ยงดูเราทุกวัน พระองค์ได้ประทานอาหารฝ่ายกาย และมีศีลมหาสนิทเป็นอาหารฝ่ายวิญญาณแก่เรา

วันเสาร์ที่ 15 กุมภาพันธ์ 2014

โดย คุณพ่ออมรกิจ พรหมภักดี

อ่าน 1 พกษ12:26-32และ13:33-34

มก 8:1-10

พระเยซูเจ้าเริ่มทำอัศจรรย์ ด้วยการสังเกตความต้องการของประชาชน

แล้วเป็นหนึ่งเดียวในความรู้สึกรับถึงความต้องการของพวกเขา

จากนั้น นำสิ่งเล็กน้อยที่มี เพื่อมาแบ่งปัน

เมื่อนั้น อัศจรรย์แห่งความรัก เกิดขึ้นอย่างวิเศษ

กษัตริย์เยโรโบอัม ทำทุกวิถีทางเพื่อรักษาอำนาจของตน

เพราะได้สังเกตว่า หากปล่อยให้ประชาชนมีความรัก

ความเป็นหนึ่งเดียวในพระเจ้า ด้วยการเดินทางไปถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าที่เยรู

ซาเล็ม

ประชาชนอาจเปลี่ยนใจไปเคารพกษัตริย์เยโรโบอัม

เยโรโบอัม จึงสร้างรูปวัวทองคำ นำประชาชนให้หันมัสการรูปเคารพจากสัตว์

พระเจ้าจึงไม่มีความหมายอีกต่อไป

หมายเหตุ...

อัศจรรย์ คงไม่ใช่เรื่องยากที่จะทำ หากรู้จักสังเกต นำความต้องการของเพื่อนพ

น้อง

มาเป็นอุดมการณ์ในกิจการงานที่ทำ